

دمی بادلرۀ ساکنان محله پروین اعتصامی در زمان های عبور از بزرگراه غدیر

عبور از پناهگاه کارتین خواب ها

دلرۀ های حاصل از آن راه جان بخرد.

گاهی بزرگراه را ترجیح می دهیم

در تقاطع بزرگراه غدیر و بولوار جمهوری دو زیرگذر وجود دارد که بانوان برای رفتن به بوستان ریحانه چاره ای جز عبور از آن ندارند. افخمی می گوید: «گاهی تنها عابر اینجا خودم هستم و البته با ورود یک نفر به آن بیشتر ترس به جانم می افتد که نکند در این فضای خلوت مزاحمتی ایجاد کند. گاهی سرعتم را زیاد یا کم می کنم تا فاصله ایجاد کنم و خود را از احساس خطری که ذهنم را درگیر کرده است رها کنم. حتی گاهی ترجیح می دهیم از فضای خیابان که سرپیچ است و وسایل نقلیه با سرعت بالاتر حرکت هستند عبور کنیم اما خودم را در زیرگذر خلوت آنجا محبوس بنینم».

جالب است که بزرگترین بوستان بانوان مشهد در جایی قرار گرفته است که برای رسیدن به آن باید از یک مسیر پر خطر عبور کنی.

پیگیری از مسئولان

در باره با خرابی آسانسور و نبود روشنایی در پل هوایی عابر پیاده و موارد مطرح شده در گزارش با مرتضی اسماعیلی، رئیس اداره حمل و نقل و ترافیک منطقه ۷ تماس گرفتیم که او این مسئله را از حوزه وظایف این اداره در این منطقه خارج دانست و گفت: موضوع نصب پل های هوایی با سازمان میادین و نگهداری آن ها با اداره خدمات شهری شهرداری مشهد است.

بیشتر می گوید: «یک پل تاریک کم تردد طولانی فضای مناسبی برای هر اتفاقی است. فقط باید خودت را به خدا بسپاری که در عبور از آن مزاحمتی برایت ایجاد نشود که دست به هیچ جانبند نخواهد بود».

دو حاشیه ناامنی

برای کسانی که در ایستگاه غدیر از قطار شهری پیاده می شوند و حاشیه بزرگراه محل رفت و آمدشان است دو مسئله نگران کننده وجود دارد. مسیر خلوتی که در طول شب هیچ روشنایی مناسبی ندارد و زیرگذرهای ناامنی که قابل اعتماد نیستند. یک سمت جاده، محصور میان بزرگراه و فضای جنگلی است که شبیه به تونل وحشت است و سمت دیگر بین بزرگراه و فضای مسکونی محله پروین اعتصامی قرار دارد که زیرگذر آن تبدیل به محلی برای اختفا شده است.

کارتین خواب های زیرگذر

بانوانی که در این محل سکونت دارند خوب می دانند که زیرگذر محل تجمع کارتین خواب ها و معتادان است و این مسیر برای رفت و آمدشان امن نیست. زهرامهر جومی گوید: «بارها با افرادی مواجه شده ام که فضای کم نور و خلوت زیرگذر برایشان دنج است و حتی اگر مسیرم دورتر شود از کوچه پس کوچه های دیگر تردد می کنم». ولی برای کسانی که گذری از این محل عبور می کنند و با محله آشنایی ندارند چاره ای نیست جز اینکه

رضوانه رمضان پور - داستان تکراری اما پر خطر است. باید بین ترس هایت انتخاب کنی یا از گذرگاهی عریض رد شوی که خودروهای سنگین و شخصی با سرعت سرسام آوری در حال رفت و آمد هستند یا ترس عبور از زیرگذری راه جان بخری که در بیشتر اوقات شبانه روز خلوت است و نور کافی ندارد.

یک پل طولانی

حد فاصل ایستگاه غدیر قطار شهری تا بولوار جمهوری اسلامی تبدیل به مسیری شده است که برای عبور از آن باید دل شیر داشته باشی. مسیری خلوت و کم تردد در حاشیه بزرگراه غدیر که اگر بخوای به مقصدت برسی برای عبور از آن، نه راه پس داری نه راه پیش. در ابتدای مسیر و روبه روی شرکت قطار شهری، پل عابر پیاده بسیار طولانی وجود دارد که طول آن، عرض چهار باند خیابان را پوشش داده است، اما این پل روشنایی کافی ندارد.

فانزه افخمی از ساکنان این محل می گوید: «از ترس جان مان مجبوریم از پل هوایی عابر پیاده عبور کنیم ولی همین که وارد فضای طولانی پل می شویم، به ویژه در ساعات های کم تردد، متوجه می شویم رفت و آمدهای پل آن قدر کم است که اگر اتفاقی برای مان بیفتد هیچ کس نیست که به دادمان برسد». ولی چاره ای جز عبور ندارند و قدم هایشان را تندتر می کنند تا زودتر از هولی که به جانشان افتاده رها شوند.

آسانسوری که خراب است

اما مسئله به اینجا ختم نمی شود. تعداد پله های زیاد پل، افراد را ناچار به استفاده از آسانسوری می کند که به گفته اهالی بیشتر اوقات خراب است. مهر جود دختر جوانی است که پل هوایی مسیر رفت و آمدش است، می گوید: تجربه گیر افتادن در آسانسور، تجربه ای مکرر برای اهالی است». به همین دلیل شاید ترجیح شان این است که زحمت بالا رفتن از پله را به خودشان بدهند تا بخواهند در اتاقک آسانسور محبوس باشند.

روشنایی ندارد

مسئله پل هوایی جلوی ایستگاه قطار شهری غدیر وقتی بغرنج تر می شود که هوارو به تاریکی می رود و تازه متوجه می شوند قرار نیست هیچ چراغی طول پل را روشن کند. حسینی که محل کارش در بولوار فرودگاه است از ترس هایش

احمد محبی، مدیرعامل سازمان میادین، زیرگذرهای بزرگراه غدیر را مربوط به منطقه دانست و در مورد خرابی آسانسور پل هوایی روبه روی ایستگاه غدیر توضیح داد: «این پل به سیستم مانیتورینگ وصل است و در

یادداشت

شهردار منطقه، تعامل دوسویه خوبی برقرار کرده است

امیر شهلا - منطقه سیدی، یکی از مناطق قدیمی و پر جمعیت شهر است که البته مشکلات زیادی دارد. خوشبختانه آقای باوندی، شهردار جدید منطقه ۷، در همین بیست روزی (محاسبه تا روز دیدار مردمی) که از انتصابش گذشته، مهم ترین مشکل شهرداری با شهروندان که نبود ارتباط انسانی مناسب و ایجاد فضایی صمیمی بوده را برطرف کرده است. آقای شهردار از آغاز تا انتهای این دیدار، به اتفاق معاونانش حضور داشت و شخصا به درخواست های مردمی پاسخ های راهگشا داد. ۳۵ نفر به طرح مشکل شان پرداختند که به جز دو مورد، الباقی را انجام دادیم یا از روز بعد پیگیری شان را تا حصول نتیجه شروع کردیم. مردم منطقه ۷ معتقدند در ادوار گذشته، در توزیع امکانات و اعتبارات شهری، میان این منطقه و دیگر مناطق شهری، تبعیض وجود داشته و آن ها از مواهب کمتری بهره برده اند. البته تأیید می کنم این ناروایی در توزیع امکانات وجود داشته است، اما قبول ندارم که در پیش آمدن این وضعیت، تعدی در کار بوده است. راستش را بخواهید قدرت چانه زنی شهرداران مناطق و توانمندی شان در به تصویر کشیدن معضلات و مشکلات منطقه تحت زعامت شان، نقش تعیین کننده ای در جذب اعتبارات عمرانی سالیانه دارد. اگر شهردار منطقه به امورات قلمرو حاکمیتی اش تسلط داشته باشد و از قدرت توضیح و توجیه بالایی برخوردار باشد، حتما در فصل بودجه بندی و نشان دادن پروژه های عمرانی مورد نیاز مردم منطقه اش، دست بالا را دارد و می تواند سهم بیشتری را نصیب منطقه تحت مدیریتش کند.

امیدوارم مهندس باوندی که در همین عمر کوتاه شهردار شدنش توانسته با اهالی منطقه، تعامل دوسویه خوبی برقرار کند، بتواند در ماه های منتهی به تدوین کتابچه بودجه سال ۱۳۹۷، مهم ترین دغدغه ها و نیازمندی های منطقه ۷ را شناسایی و در قالب جدول طرح های اولویت دار حوزه استحفاظی اش، به معاونت های شهرسازی و فنی و عمران ارائه کند.

خداوند خیران منطقه را هم حفظ کند که نگذاشتند قول هایی که به مدیر مدرسه ابتدایی مریم زابلی نژاد دادم و تعهد کردم فرم های نمازخانه، قفسه ها و کتاب های کتابخانه و سه دستگاه رایانه برای شان جور کنم، روی زمین بماند. هر کدام داوطلبانه جلو آمدند و یکی از این تعهدات را بر عهده گرفتند.

* این یادداشت پس از دیدار با اهالی محله المهدی در کانال تلگرامی وی منتشر شد

نصب دوربین مدار بسته به مجوز نیاز دارد

روشنایی حاصل از خیابان را کافی دانست و گفت: «از لحاظ نور هم بررسی خواهد شد و اگر نور کمتر باشد روشنایی را تامین می کنیم». وی همچنین نصب دوربین مدار بسته برای تامین امنیت را نیازمند مجوز از مراجع ذی صلاح دانست و افزود: «ما در بعضی پل ها مانند پل راهنمایی دور بین نصب کرده ایم ولی نصب دور بین به هماهنگی با نیروی انتظامی و حراست نیاز دارد».

صورتی که ایرادی پیدا کند به گوشی همراه پیمانکار و به دستگاه نظارت سازمان میادین اعلام خطا می کند». او در مورد آبریزی سقف کابین در زمان بارندگی نیز اعلام کرد: «ایرادات جزئی با اطلاع مردم به ۱۳۷ قابل رفع است. بررسی می کنیم و اگر مشکلی داشته باشد رفع خواهیم کرد». محبی در مورد نبود روشنایی کافی روی پل نور ادعایی متفاوت داشت. او